

Uredništvo:Schillerjeva cesta šte. 3,
dvorišču, I. nadstropje.

Rokopisi se ne vračajo.

List izhaja vsak dan razun ne-
delj in praznikov ob 4. uri
popoldne.Sklep uredništva ob 11. uri
dopoldne.Nefrankirani dopisi se ne
sprejemajo.Anonimni dopisi se ne uva-
žujejo.**NARODNI****DNEVNIK****Upravništvo:**

Schillerjeva cesta šte. 3.

Naročnina znaša za avstro-
ogerske dežele:

celoletno . . . K 25.—

polletno . . . K 12-50

četrletno . . . K 6-30

mesečno . . . K 2-10

Za Nemčijo:

celoletno . . . K 28.—

za vse druge de-
zele i. Ameriko K 30.—

Naročnina se pošilja vnaprej.

Za oglase (inzerate) se

plačuje od čveterostopne

petit vrste po 12 h, za

večkrat natis primeren

popust.

Posamezna šte. stane 10 h.

Št. 220.

Telefonska številka 65.

Celje, v sredo, 28. septembra 1910.

Čekovni račun 48.817.

Leto II.**Dr. Defranceschi.**

V Novem mestu, 27. septembra.

Pred 20 leti je bilo na Dolenjskem še tako, da smo bolnike, katerim je bilo treba kirurške pomoči, deli na žimnice v sejmarske vozove in jih peljali 50 do 100 kilometrov daleč v Ljubljano. Le ob Savi živeči bolniki so lažje prišli po Južni železnici v zagrebško bolnišnico. Doblili smo potem vendar enkrat železnico in usmiljeni bratje graške provincije so nakupili grajsko hišo v Kandiji blizu Novega mesta, v kateri so pričeli svoje človekoljubno delo. S srečno roko so ti bratje pridobili mladega kirurga dr. Defranceschija kot primarija svoji še majhni bolnišnici. Dr. Defranceschi je slov. rojak iz Ajdovščine. Dasi so usmiljeni bratje imeli mej sabo organizatorične moči, n. pr. v bratu provincijalu dr. Leithnerju v Gradcu, je vendar v razvoju bolnišnice do današnje velikosti in dobre urejenosti dosti dela dr. Defranceschija, ki je bil priorju bolnišnice v Kandiji bratu Popotniku, koroškemu Slovincu, dober svetovalec, oziroma ustanovitelj te naše dolenjske večje bolnišnice. Danes namreč stoji velika moderna dvonadstropna bolnišnica kraj Krke, dobrota za moške bolnike daleč po širni Dolenjski. Temu zavodu je bil dr. Defranceschi skozi 17 let primarij - zdravnik. Naše ljudstvo se je balo iti v bolnišnice, mislilo je, da kdor v njo pride, v njej ostane in sploh ni dosti porajalo za zdravniško pomoč. Ta bojazen pred bolnišnico je minila in »Frančeško«, kakor imenuje ljudstvo dr. Defranceschija je postal zaupnik - zdravnik ljudstva vseh slojev. 17 let je opravljal svoje težavno delo, tisočem je bil tolažnik in rešitelj v opasnih boleznih, bil dober, mil prijatelj slov. ljudstvu. Imel je velik delokrog in zmagoval ga je kakor le kdo na Slovenskem. Umetnik kot kirurg in energičen v toliko opasnih slučajih slovi dr. Defranceschi daleč po dolenjskem svetu kot zdravnik, ki hodi z razvojem zdravniške vede, poznan in priznan tudi v širših krogih. Dr. Defranceschi je bil ves dan zaposlen, malo je imel prostega časa in vendar se je njegova velika energija poprijela še tudi ustanovitve bolnišnice za ženske v Novem mestu, ki so bile revice še dalje ko moški. Le večji organizatoričen talent je premogel v tako revnih gmotnih razmerah, kakor so v naši okraju, ustvariti moderno veliko bolnišnico za ženske. Imamo zdaj tudi to dobrodejno ustanovo. Dopisnik je videl dr. Defranceschija na delu pri ustanovitvi ženske bolnišnice. V Ljubljani se hoče vse osredotočiti, za Ljubljano ni skoraj nič predrago in tu je bilo veselje gledati tega moža, kako je vse

ovire odstranjal, s kako nebeško potrpežljivostjo je prenašal nasprotovanje ljudi, ki so hoteli biti pametnejši v svoji nevednosti pri ustanovitvi tako velikih institutov kakor ta naš strokovnjak, ki je videl po svetu toliko moderno opremljenih bolnišnic in je sam sodeloval kot svetovalec pri zidanju bolnišnice usmiljenih bratov v Kandiji. Premagal je vse ovire. Nastopal je v tem delu jako diplomatično, je upregel v svoj voz vse merodajne kroge; bilo je treba zbrati dosti denarja in podpore že delujoči bolnišnici. Pokazal je veliko agitatorično moč.

In ta izboren kirurg in sploh zdravnik, ta velik dobrotnik vse Dolenjske nas zapušča, ko bi nam ga bilo tako treba, dokler bi dihal! Kirurgi, kakor Defranceschi se ne rodijo vsako leto; v majhnem narodu, kakor je naš celo ne; to so redke naravne prikazni v večjih narodih, veliko darilo narave ljudem. Dober zdravnik je najvažnejši činitelj v sedanji družbi. Zdravje stoji na prvem mestu v računih vsakega človeka. In človek iz naših krajev je mirno živel v tem oziru, videl je visoko postavo tega zdravnika in je bil brez skrbi. Dr. Defranceschi nas zapušča, preseli se mej ožje rojake, v Gorico. Zgremili so mu življenje v Kranjski ljudje, o katerih se dosedaj še ni niti vedelo, da žive, ki pa hočejo biti večji ko naš velik talent, ki mu mečejo polena pod noge, da bi ne mogel naprej. Dokler je šlo za stvar, za urejo obeh velikih bolnišnic, je imel dr. Defranceschi veliko potrpežljivost tudi s takimi ljudmi, zdaj, ko je šlo za njegove osebnosti, v primeri z njegovo vrednostjo prav ponižne zahteve, kojih uresničenje se je tako samo ob sebi razumelo, kakor je razumljivo, da mora velik talent, dober praktik in teoretik biti primarij v velikih in če ga je dobiti v vsaki bolnišnici, ker se gre v njih za življenje, ne za par grošev premoženja — zdaj je odložil ta mož svoje žezlo in se preseli v Gorico. Vsa Kranjska, posebno pa Dolenjska bi morala biti zahvalna usodi, da ima tako izbornu zdravniško moč, imela bi jo varovati kakor punčico v ošesju. Pa na Kranjskem je že tako, v Ljubljani tudi vladajo Dolenjsko. Dr. Defranceschi nič ne zgubi, ako odhaja, pač pa ljudstvo na Dolenjskem; dr. Defranceschi ju se ni treba uklanjati. — Dr. Defranceschi odhaja v Gorico. Lepa hvala vam, ki ste pripomogli k temu. Prav domoljubno ste ravnali!

Dr. Defranceschi pride v Gorico. Gratuliramo goriškim rojakom in vsem, ki potrebujejo na Goriškem dobrega zdravnika. Talent kakor ta mož, bo našel v velikem mestu in v krajih velikega gospodarskega življenja dobro plačanega dela, kolikor ga bo hotel. Priti iz majhnega dolenjskega mesta v lepo

veliko Gorico in nje krasno obnobje, je presneto dobra menjava. Ako ga že ne moremo zadržati, privoščiti moramo našemu predobremu prijatelju vse najboljše in se mu zahvaliti, da je bival vsaj toliko let mej nami. Naj bo dr. Defranceschi prepričan, da mu je zahvalno tisoč in tisoč ljudi, katere je rešil in rešiti pomagal iz hudih bolezni, naj bo prepričan, da mu je posebno novomeška občina, v katere odboru je sodeloval kot najboljši svetovalec, najsrečnejše hvaležna za vse veliko delo, katero je storil v tej občini posebej; naj bo srečen, naj bo ljubljjen povsod, kamor prihaja in naj ga usoda obdrži tako dolgo pri močeh, s katerimi ve toliko koristiti človeštvu. Zdaj ga dobite goriški rojaki. Nosite ga na rokah; boste kmalo videli, kaj ste v njem dobili. Na tega ožjega rojaka smete biti ponosni; taki ljudje reprezentirajo tudi višjo narodno kulturo.

Politična kronika.**POGAJANJA ZA DELAZMOŽNOST ŠTAJERSK. DEŽELNEGA ZBORA.**

Včeraj so se pričela v Gradcu pogajanja za delazmožnost štajerskega deželnega zbora. Udeležujejo se jih vodje posameznih deželnozborskih klubov. Nemške nacionalce zastopajo posl. Einspinner, Hofmann - Wellenhof, dr. Link, Reitter in Wastian, veleposestnike grof Franc Attems, grof Lambert in baron Kellersperg, slov. klerikalce prof. Robič, dr. Korošec in Verstovšek, nemške klerikalce Hagenhofer, Schoiswohl in Wagner, socialiste posl. Resel. Pogajanja so se danes ob 11. uri nadaljevala. Graški »Tagblatt« piše k tem pogajanjem: »Nadaljevanje pogajanj bi se lahko tako razlagalo, da se že obravnavajo podrobnosti delovnega programa. Vendar pa moramo vočigled Slovencev svariti pred vsakim optimizmom.« Graški »Arbeiterwille« poroča: »Včeraj ob 10. uri dopoldne so se sešli načelniki vseh deželnozborskih strank h konferenci, da se zjedinijo o tem, ali bode mogel deželni zbor delati ali ne. Za podlago posvetovanj služijo predlogi večine, ki merijo na odločitev »delovnega« programa. Pogajanja niso imela včeraj nobenega vspeha in se danes ob 11. uri nadaljujejo«. Obe poročili kažeta, da se slov. klerikalci še niso umaknili od svojih zahtev. Čudno je, da slov. klerikalci niso pritegnili k posvetovanjem kakega kmečkega poslanca. To kaže, da se pri važnih zadevah na svoje paradne kmete ali prav nič ne ozirajo ali pa jih sploh smatrajo sami za vsako

LISTEK.**Idila med bajoneti.**Češki spisal I. S. Machar. Poslovenil T. L.
(Konec.)

Spraševala nas je o našem življenju, o Hercegovini, o bojih in sploh o vsem. Odgovarjali in popisovali smo ji, kakor smo mogli. Njeno zanimanje in občudovanje in vzkliki so vzpodbujali naše spomine in nekako pomagali najti potrebne besede, tuptam sem se celo zalotil, da tvorim tako sestavljeno perijodo, o kakršni se mi ni nikdar niti sanjalo v akademiji. Naenkrat se je začel Wenzl nemirno premikati po stolu, grizel si je brke, gladil z roko po čelu in se praskal po laseh — aha, sem si mislil: našel je historijo in jo hoče povedati.

In res jo je našel. Začel je lepo od daleč. Govoril je o bojih iz leta 1878. Vrtel se je, delal logične skoke, dokler ni prišel k pravi točki. Znal sem to dogodbo na pamet. Povedal jo je nama že petkrat, toda vselej drugače. Ampak poslušal sem ga, pri moji veri, kakor bi jo slišal šele prvič. Kakor bi tičal v meni kos radovednosti naše Francozinje, katere oči so mu takorekoč visele na ustnicah.

»Medved, kapitan«, (Wenzl je ilustriral svoje pripovedovanje, kakor je vedel in znal: tu je pokazal na tri zvezde na mojem ovratniku), »rekognoscira s svojo kompanijo krajino. Pride do turške vasi Ravnice. Globoka soteska. Okoli skale. Kompanije v nji. Naglo od vseh strani vstaši. Približno dve sto. Poveljnik je bil Adam Zukovija. Znani, grozni vstaši. Kapitan Medved zapove vojakom stopiti v četverokot. (Tu je narisal Wenzl s prstom na mizo čveterokot in izgovoril francoski quarreau na naš vojaški način: kare). Zastonj. Kompanija razbita. Vojaki se bore s puškinimi kopiti, bajoneti, vstaši z handžari. (Kazal je na zidu na potrebne stvari, ki so vi-

sele nad generalom Gablencom.) Zukovija pokolje osem vojakov, skok — Wenzl je skočil z dvignjeno roko, kakor bi preskakoval osem mrličev) »stoji pri kapitanu Medvedu. Medved meri nanj z revolverjem, ustrelj — v tem mu Zukovija odbije glavo« (primerna ilustracija) »ali tudi sam pade s prestreljenim trebuhom na brezglavno telo kapitanovo«. (Zopet gesta. Francozinja gleda nanj z izrazom največje groze in skoro ne diha.) Vojakov je bilo dvestotridaset. A samo eden častnik in trideset mož je ušlo živih. Ta častnik sem — jaz!« (pokaže na sebe.)

Vrhunec impertinence. Zadnjič je bil to njegov bratranec, potem tovariš, s katerim je študiral na akademiji — in mene je vzel za pričo, da je to resnica in jaz — jaz sem mu moral pritrditi. Ampak ne čudim se temu koncu. Francozinja je poslušala tako napeto, da, kaj pravim, navdušeno, da bi bil zaključil jaz morda ravno tako. (Sicer mi je Wenzl pozneje priznal, da ga je privedlo k temu pomanjkanje znanih besedij in pa, da mu je prišlo na misel — in že je to rekel. To poslednje je bilo najbrž tudi vzrok, da je tako lagal v vseh svojih dogodbah — Wenzl je bil bolj pesniška glava!)

Vsi smo se oddahnili. Tudi Newsümal se je oddahnil, čeprav ni razumel ničesar. Jaz sem se poglavito bal, da bi ne dolgočasili Francozinje. Pomislite si take stavke, kakor sem jih našteval, preložene v najprimitivnejšo francoščino.

In ona se mu je tako zahvaljevala in napila na njegovo junaštvo! Zabavalo jo je to neizmerno. Toplota in vino sta storila svojo dolžnost. Nje lica so kar gorela. Kakor poljski mak. In te oči — eh, zastonj spominjati se...

Naenkrat nas vpraša, če znamo hercegovinske pesmi. Bili smo vsi dobre volje — vprašanje je prišlo ravno o pravem času. Predstavite si ta prizor: emancipirana Parižanka sedi v hercegovinski vasi v vojaški sobi. Luč pada na njo s polnim svitom. Žari krasote in mikavosti, mi sedimo nji nasproti na naslonjaču v modrih uniformah in pojemo tožne

vstaške pesmi.

Peli smo pol ure in privlekli vse na dan, kolikor smo jih znali. Vse tako melanholično — ona se potem nasmeje in reče, da so te pesmi ljubeznive. In mi smo ji pritrdili. Tu moram pripomniti, da je prišel Newsümal vsaj na ta način do veljave.

In tu je začela prosvitati prava narava te preljubeznive Parižanke. Najedla se, napila, ogrela, zgubila tesnobo in strah, videla, da ji ne preti nobena nevarnost več — in v vsakem gibljeju, vsakem smehljaju in besedi se je zrcalila njena veselost in živahnost. Smejala se je vsemu, prosila me je za cigareto (v trenutku je imela pred seboj cel naš sklad hercegovinsk. tobaka), prižgala si jo je in puhala modri dim v luč, migala z glavico in nam razdajala cigarete. In pri tem je ščebetala neprestano.

Naenkrat se je domislila, če znamo novi kuplet »Valček iz harema?« — Ves Pariz ga baje že poje. In predno smo jo utegnili prositi, je že začela peti.

To petje... Podprl sem glavo z rokami. Zdelo se mi je, kakor bi slišal glas čistih jasnih zvonov. Predstavljal sem si dvorano, polno plesočih zardelih parov.

Plesali so po tej melodiji. Bila je tako vesela, privzdigovala je noge... meni pa je bilo tako tesno. In zopet sem se domislil Pariza, tega ogromnega, kriččega, pevajočega in radujočega se mesta — in ta valček prekrasne njegove hčerke se mi je zdel kakor njegov pozdrav.

Valček je zvenel dalje in zopet mi je bilo, kakor bi na valovih godbe moja mladost in moje življenje plavalo nekam v daljavo in mi migalo z roko na svidenje! In jaz ju zapravljam med skalami, med nesrečnim ljudstvom in z ničevnimi mukami... V tem trenutku sem preklinjal svojo usodo, svoj poklic in sem mislil, da mi bolest raznese prsi.

In zopet je zvenel refren valčka: Kaj hočeš moja krasna sultanja... ne vem, kako je že naprej.

Končala je. Razume se, da smo ploskali blazno. Radostno je rekla, da nam zapoje nekaj iz Girofle -

resnejšo delo nezmožne. To je že drugi slučaj, da so dali svojim kmečkim poslancem samo spričevalo duševne revščine. Si bo treba zapomniti! — Slišimo danes, da se slovenski klerikalci iz maščevalnih ozirrov zlasti potegujejo za tako delitev dež. šolskega sveta, da bi dobili napredno učiteljstvo pod svojo knuto. To se tega tudi jasno zaveda in je dalo v »Pädagog. Zeitschrift« odgovor, ki je jasen in odločen dovolj. Konstatira se tam z nova, da slov. kler. poslanci še niso spolnili niti ene obljube, ki so jo dali ob raznih prilikah učiteljstvu in da nimajo za istega ničesar družega kot najbolj prostaške in umazane napade v »Slov. Gosp.« in »Straži«. Pribije se pred celo štajersko javnostjo smešna kerikalna bajka o treh milijonih kron, katere hočejo bojda dati — liberalci učiteljstvu! Članek se končuje sledeče: »In mislimo si sedaj položaj, da bi taki »prijatelji in dobrotniki« vladali neomejeno nad nami (učitelji)! Resnično, tega si slovensko učiteljstvo ne boče nikoli želelo! Ono hoče za svoj narod živeti in umreti — upira pa se najodločnejše vsakemu duševnemu zaslužnjaku! Velika večina spodnještajerskega sloven. učiteljstva se obrača torej s popolno upravičenostjo na vse napredne deželnozborske poslance in celo javnost, da za sedaj in ako se politične razmere ne bodo spremenile, ne dopusti take delitve deželnega šolsk. sveta kakor jo žele dr. Korošec in tovariši! Marsikateri narodnjak bo sicer obžaloval, da je moralo priti do tega odpora — a z ozirom na besno in do skrajnosti umazano gonjo slovenske duhovščine proti učiteljstvu ga bode umeval. Za svojo svobodo in eksistenco se ima vsakdo pravico boriti — in v danih razmerah gotovo ne najmanj slov. učiteljstvo, zlasti če vidi in sliši vse — kako bi se najprimernejše izrazili? — svinjarije, katere delajo dan na dan proti učiteljstvu klerikalci na Kranjskem.

POSLOVNI RED V POSLANSKI ZBORNICI.

Predsednik državnega zbora dr. Pattai se je izrazil napram uredniku »Poljske korespondence« glede državnozbornega poslovnika sledeče: »Glavna naloga našega parlamenta bo po mojem mnenju ta, da se bode takoj bavil s podaljšanjem provizoričnega poslovnega reda, čegar veljavnost ugazne z 31. dec. tekočega leta. Ta nevarnost se mora odstraniti, kajti drugače bi morebiti po 1. januarju ne imeli delazmožnega državnega zbora. Ker imamo že tako malo časa za rešitev vseh nalog državnega zbora, sklican bo še le meseca novembra — se bo torej moralo zagotoviti njegovo delazmožnost tudi po 1. januarju. Govoril sem o tem s poslanci od različnih strank in so mi vsi pritrjevali.

ARGENTINSKO MESO ZA DUNAJ IN BUDIMPEŠTO.

Dunajski mestni svet je sklenil na županov predlog naprositi poljedelsko ministerstvo za uvoz 200—250 met. stotov argentinskega mesa. Dunajska kladnja bi naj v tem oziru stopila s paroplov. družbo Austro - Amerikano v dogovor. Nato se je razvila debata o tem, ali bi bilo potrebno za uvoz dovoljenje ogerske vlade; izkazalo se je, da ne. Ta uvoz ne bode imel na manjša mesta nobenega vpliva; vlada bode torej morala iskati drugih sredstev za olajšanje neznosne mesne draginje in draginje vseh živil sploh.

Štajerske novice.

Pogajanje za delazmožnost štajerskega deželnega zbora. »Tagesp.« poroča, da so slov. klerikalci stavili pri včerajšnjih pogajanjih poleg zahteve po delitvi dež. šolskega sveta še druge narodnopolitič-

ne zahteve. To znači, da se vočigled trmoglavemu odklanjanju nemško-nacionalne večine sploh ne mislijo poravnati.

Iz Štor. (Nemškutarski pretepači.) V nedeljo so odpeljali orožniki tri nadepolne nemškutarske mladeniče štorovske, med njimi sina nemškutarskega volilca prvega razreda Bretschka iz Štor. Peljali so jih vklenjene po cesti v Celje v hišo, kjer kuhajo ričet. Ta z verigami zvezana družba je morala iz Štor skozi plemenito Teharje ravno ob 11. uri dopoldne, pa ne samo zaradi tega, ker je na nek čuden način hajlala, se »veselila« izida volitev na Teharjih, se navžila »frajpira« in »svežih« klobasic čez mero, ampak tudi za to, ker je ravno tisto noč napadla na Opoki pred Zamudetovo hišo in kovačnico mirnega slovenskega fanta, ki je prišel ravnokar od vojakov domov ter ga tako premikastila, da se o njegovem okrevanju dvomi. Ranjenca, ki je morda že mrtev, so morali prepeljati v bolnišnico, njegove napadalce pa v jetnišnico.

»Celjski špecerijški trgovci in CM vžigalice«. Pod tem naslovom smo iz prvega viri prinesli včeraj notico, ki sloni, kakor smo se informirali, na napačni informaciji. Vsi slov. špeceristi v Celju imajo CM vžigalice vedno v zalogi, oziroma jih od Perdana kupujejo in dalje prodajajo. V tem slučaju pa se je šlo za sledeče: Potnik tvrdke Perdan je v Savinski dolini vžigalice prodajal in jih prodal okrog en vagon. Ostalo mu jih je kakih 7 zabojev. Te je hotel prodati v Celju. Bil je tudi pri g. Ravnikarju in ker je ta še nedolgo temu nabavil večjo množino in bil založen, je rekel potniku, naj pojde povprašat še k drugim slovenskim trgovcem, in če bi nobeden ne imel potrebe, naj pride zopet k njemu, da jih bo on na vsak način vzel. A potnika ni bilo več nazaj k g. Ravnikarju, pač pa se je pozneje izvedelo, da je vzel dotične vžigalice Zangger, češ: »Geb'ns nur her, ich mach' ja ein gutes G'schäftl damit«. No torej! Da mu dajejo mastne dobičke, zato so slovenske vžigalice in Slovenci Zanggerju dobri, sicer pa so mu psi in bagaža, in na slovenske vžigalice bi pljunil, če bi mu jih kdo ponudil, da bi si prižgal smodko. V interesu stvari pa je, da zastopnik oziroma potnik tvrdke v prihodnje v razgovoru ne sumiči več na tako čuden način celjskih slov. trgovcev!

Dolgoprstni natakariji. Zaprli so natakarskega pomočnika Ludvika Vuserja iz Ponkve, ker se ga sumi, da je pri Rebeušeku v Celju, kjer je bil v službi, vlomil s pomočjo sekire v kredenčno omaro v gostilni in ukradel plačilnemu natakarju Kaču drobiža za 110 kron. — Zaprli so nadalje bivšega natakarija v Narodnem domu Petroviča, ker se ga sumi, da je našel ali vzel nekemu gospodu denarnico s 340 kronami. Petrovič je izstopil iz službe v Narodni 13. t. m.

Posojilnica in hranilnica v Grizah (r. z. z n. z.) si je izvolila na občnem zboru v nedeljo dne 25. t. m. sledeče načelstvo: načelnik g. Mihael Pospel, podnačelnik g. Valentin Žgank, člani gg.: Štefan Guzej, Jurij Gorišek, Martin Kuder, Pankrac Dolinar, Franc Zupanc. V nadzorstvo so izvoljeni gg.: Ludovik Černe, Rudolf Wudler in Jurij Pikel. Občni zbor je pokazal, da se zavod krasno razvija in nam jamčijo imena članov načelstva, da bode tudi v bodoče tako. Zadržno zvezo sta zastopala na občnem zboru gg. Kunej in dr. Kalan.

Čebelarstvo podružnica za Savinjsko dolino priredi v nedeljo dne 2. oktobra popoldne ob 3. uri čebelarstvo predavanje pri g. Antonu Debeljaku, čebelarju v Arjvasi pri Petrovčah. — Odbor.

Poročil se je danes 28. t. m. v Mozirju g. Luka Terče, posestnik pri Belih vodah, z gospodč. Franjo Kvedrovo iz Gaberja pri Celju. Bilo srečno.

Iz Maribora. Družba sv. Cirila in Metoda vzdržuje v Mariboru 4 slovenske razrede v samostanu šolskih sester, otroški vrtec in še za učiteljšče prispeva 2000 K na leto. Koliko hvaležnost izkazujejo šolske sestre napram Slovencem za to, da jim polnimo blagajne za lastno šolo, kaže dejstvo. Šolske potrebsčine in sploh vse so nakupovale pri samih nemških trgovcih ne glede na to, ali so ti »liberalnega« mišljenja ali celo naklonjeni protestantizmu. S tem so pokazale odločno, da so one najprej Nemke, potem še le katoliške nune — šolske sestre. Ne samo to, da niso kupile ničesar pri naših slovenskih trgovcih, one so se celo ognile tiskarne sv. Cirila v Mariboru in šle k Platzerju. Kdo je Platzer, to mi mariborski Slovenci vemo prav dobro in upamo, da je slovenski javnosti dobro poznan kot vsenemški nacionalac. Katol. šolske sestre so se izognile katoliške tiskarne za to, ker je slovenska in šle k Platzerju, človeku, kateri je odpustil svojega pomočnika samo za to, ker je zahajal v Narodni dom in kot diletant nastopal na gledališkem odru. To je dejstvo, ki pač jasno dovolj osvetljuje nemško kliko pri nas in težavno stališče Slovencev. Nam ne gre, za to, da bi delali reklamo za Cirilovo tiskarno, a gre, se nam za to, da šolske sestre, katere sprejemajo tisočake slovenskega denarja, ne samo od naše šolske družbe, ampak tudi od posameznikov, da iste podpirajo slovenske ljudi, da gredo vsaj v Cirilovo tiskarno. Slovenski denar naj ostane med Slovenci! (K tej notici pa primonimo, da se tudi Cirilova tiskarna ne ozira mnogo na Slovence; kajti kako bi drugače dajala kruha Brožetom in drugim Nemcem? Op. ured.)

Cesar je imenoval kanonika Jožefa Majcena v Mariboru za še preostajajočo uradno dobo članom štajerskega deželnega šolskega sveta.

Izlet v Podovo. Ob najlepšem vremenu se je vršil v nedeljo, dne 25. sept. izlet mariborskih Slovencev v Podovo. Udeležilo se ga je lepo število gospodov in dam. Najbolj pa nas je veselilo, da se je zbralo v Podovi toliko domačinov, mož, fantov in deklet, ki so se nam pridružili in pripomogli, da smo se vsi skupaj prav po domače zabavali. Gostilna gospe Sparovčeve je bila natlačena do zadnjega kotička. Dasi ravno je bil zlet popolnoma nepolitičen, vzbudil je vendar kar na mah veliko narodno navdušenje. Marsikdo je čutil potrebo, da da duška svojemu notranjemu čutu: nastopali so govorniki po vrsti. Posebno g. dr. Pivko si je razumel pridobiti srca domačinov, katerim je s prepričevalnimi besedami dal marsikateri lepi nauk o šolski družbi, o narodnih in gospodarskih zadevah. G. V. Weixl se je dotikal v daljšem govoru trgovskih in obrtniških razmer. Kratko, v Podovi smo se imeli izvrstno, kar ostane v dragem spominu nam, pa gotovo tudi Podovčanom. —gl—

Iz Maribora. (Nemške gostilne in Slovenci.) — Preteklega tedna sedi večja kmetijska družba v tukajšnji gostilni »Stadt Wien«. Govorili so slovenski. Ko so se začeli malo živahneje pogovarjati, namigne gostilničarka natakariji, in na mah stoji le-ta pri naših gostih in jih opozori, da naj govorijo bolj tiho. Samo ob sebi se razume, da so kmetje takoj plačali in odšli v gostilno gospe Medenove »pri pošti«, kjer so bili spodobno sprejeti, in se nihče ni spoudkal nad slovensko govorico. Plačali so s tisočakom, kar je spravilo gospo imenovanega hotela in natakario v veliko zadrego in ste prosili, da so se kmetje poslužili potem manjšega denarja. Kakor nam dopisnik poroča, ni bila to nikakor družba kakih kričavev, temveč uglednih in premožnih kmetov iz Slov. gor., ki imajo primeroma več olike in izobrazbe, kakor marsikateri nemški obiskovalec hotela Stadt Wien. Dotičniki so bili v hotelu celo osebno znani in imeli

Girofla. In že je pela. Potem Fatanico.

Ko sem slišal čez leta te operete na Dunaju, bi bil skoro plakal tesne bolesti. Tako se je to človeku utisnilo v globočino srca ... In vendar ste obe tako veseli ...

Mislím, da je bilo dve, ko smo šli spat. News-malova sobica se je spremenila v žensko spalnico. Preproge so zginile iz kazine, vse naše odeje so se preselile tje, jaz sem prinesel svojo blazino, gotovo edino v celi tej vasi.

Wenzl je kupil ravno ta dan pisane turške copate in jih je ponudil nji ves zardel — kratko rečeno, kar smo našli, smo ji znosili v spalnico.

In ko je zginila skozi vrata te sobice s preljubenzljivim poklonom, smo se vrnili v kazino. Ali veselje in pogovor sta bila preč. Kakor da bi imeli zadrženo grlo. Zdehali smo, spili svoje vino in šli spat.

Predno sem zaspal, slišal sem še vedno v duši njen zvonki glas in bilo mi je tako neumno otožno. Zjutraj me je zbudil vojak zelo zgodaj.

»Kaj je?« sem vprašal.

»Prišel je kadijev orožnik. Hoče govoriti z gospodom stotnikom.«

Hitro sem se oblekel, opasal sabljo in nasadil kapico na glavo. Orožnik je vstopil. Gospod sodnik je baje že zvedel o aretirani sumljivi ženski in prosi, da bi mu jo oddali ...

Veliko sem se moral truditi, predno sem ga odpravil. Moral sem mu takorekoč opisati celo zasliševanje sumljive ženske in prevzeti za vsak slučaj odgovornost za vsako eventualiteto nase.

Slednjič je odšel.

Ampak ne dolgo potem je pričel vojak zepet. Sedaj je prinesel majhno pismo. Zaklel sem. Adjuvant mojega poveljnika mi je prijateljsko, tajno nanznanjal, da dobi naš detachment danes obisk. Lep obisk! Pridejo, pregledajo vsak kot in če bi bilo vse

tudi v najlepšem redu, dobim svoj običajen del — nos. Poznal sem svojega poveljnika predobro.

Naenkrat se domislím: Parižanka! Naš poveljnik bi ji ne verjel tako lahko kakor mi. Mi smo ji verjeli s čustvom. On ... videl sem na mah celo grozno situacijo. Zasliševanja, sodnija — in bog ve, kaj še ... Da, ona odide danes gotovo, toda oditi mora brzo.

Veel sem poklicati nadporočnika Wenzla. Bil je ves zaspan. Priglašen obisk ga je spravil v silno ogorčenje. Kar če tiče gosta, je menil, da bi ga odpravili s patroljo k črnogorski meji, ta ji bode častni spreved.

Ta ideja ni bila napačna. Samo, da bi bilo že vse gotovo! Wenzl je šel h kompaniji in mi poslal News-mala.

Šli smo budít Francozinjo. Trkam na vrata. Oglasila se je. Prosim jo, da bi vstala. Ona vprašuje, zakaj naj vstane, saj je tema, hoče še spati. Prosim jo vnovič, da je zelo potrebno in da jo budimo le vsled njene koristi.

Dejala je, da vstane.

Čakali nismo dolgo. Prišla je. Bila je nekako slabe volje, toda tudi ta oblaček na čelu ji je pristojal. In te zaspane oči, od zdehanja s solzami zalite so bile zopet tako vabljive, tako čarobne ...

Tedaj sem ji začel razsvetljevati situacijo in vse, kar jo more doleteti.

Gledala je trenutek name, vzdihnila in zašepetala:

Eh bien, vous me faites chasses de votre société? (Vi me izganjate iz svoje družbe?) In z vzdihom je pristavila: »C'est dommage! On y était si bien.« (Škoda, živelo se je tu tako lepo!) ...

Verjemite, da me je vsaka beseda ranila kakor nož. Ta trenutek je bil eden najbolj mučnih v celem mojem življenju.

Popisoval sem ji, kakor sem mogel, celo svojo

in njeno situacijo, zrla je vame, naglo se zasmejala in zaklicala:

»Le ministre de Montenegro!« (Črnogorski minister!)

Šla je v svojo spalnico in se vrnila čez trenutek: oblečena v popoten plašč, na glavi klobuček, v roki torbico. Molčala je.

Šli smo pred kasarno. Patrolja je stala pripravljena. Wenzl jo je pozdravil z golo sabljo, nato mi je dal službeno poročilo. Njena mula je bila tudi pripravljena. Hotel sem ji pomagati na sedlo. Ali hladno je rekla: »Merci« in se obrnila preč.

Ko je sedla, mi je mignila z roko: Adieu monsieur le capitaine! (Z bogom, gospod stotnik!)

Brez besede, samo z gibljajem je vprašala Wenzla za smer ceste. Pokazal ji je ...

Potegnila je za uzdo in odjahala ...

Patrolja za njo.

Predno je izginila v mraku, se je ozrla in mi mignila še enkrat z roko v pozdrav ... poslednjikrat.

In verjemite mi, jaz sem hitel v svojo sobo in vrag vedi, zakaj sem sem si otiral oči ...

In lahko rečem, da je ta Parižanka krija, da se do danes nisem oženil, in da tega tudi ne storim. Ne, da bi jo imel rad, kakor čitate v romanih, ne; ampak kadarkoli sem potem govoril s kako žensko, se mi je zdelo, kakor da bi stala Parižanka zraven nje, gledala name s svojimi čarobnimi očmi, govorila s svojim zvonkim glasom in se smejala, in jaz — nisem videl, nisem slišal ničesar drugega kot njo, in vsaka druga ženska mi je bila zoprna.

Končal je. Pogladi si je bliščečo plešo in zdelo se mi je, kakor da se je vtopil v spomine. Mislím, da je imel moj stari stotnik vkljub vsem svojim nasprotnim trditvam in zanikavanju Parižanko še vedno rad ...

tam shranjene vozove. Pregrešili so se edino le s tem, ker so govorili slovenski. V Mariboru, kjer se sedaj slovenski živelj tako ugodno razvija občutimo tembolj potrebo, da bi se pridobila kaka slovenska gostilna, kjer bi lahko shranjevali kmetje iz okolice svoje vozove. Škoda, da se ni vztrajneje mislilo na to že takrat, ko se je stavil Narodni dom. —gl—

Hočke novice. V Bohovi je umrl 71letni posestnik Stermšek. — Pri razvanjskem križu je padel hlapec Götzovega pivovarja tako nesrečno pod kolesa, da so mu zdrobila prsi. Nesrečnež je takoj umrl. — V nedeljo zvečer je povozil tržaški poštni vlak na hočkem kolodvoru 28letnega železniškega čuvaja Antona Straška. V svoji zamišljenosti je čuvaj ravno pred vlakom stopil na tir. Stroj ga je takoj zgrabil in popolnoma zdrobil. Mlada Straškova žena je možu pravkar prinesla večerjo in videla ta strašni prizor. Malo je manjkalo, da ni zblaznela.

Kolera v Gradcu? Včeraj se je govorilo v Gradcu, da je v neki vojašnici zbolel neki vojak na kolero. Graški listi zatrjujejo, da poročilo ni resnično. Graški Nemci se tudi silno boje, da bi jim kolera ne zmešala obiranja radovednih tujcev pri jesenskem sejmu prihodnji teden.

»Südmark« je uredila v Gradcu posebno posredovalnico za prodajo sadja. Slovensko združništvo pa se doslej še ni resno lotilo te važne zadeve.

Ponesrečen orožniški stražmojster. V Trbovljah nastavljeni orožniški stražmojster A. Hojs je šel 24. t. m. v svojo novo postajo Jurklošter, kamor so ga prestavili. Da bi lažje prišel na železniško postajo v Trbovljah, se je peljal s »hantom«, katerega mu je dala trboveljska premogokopna družba na razpolaganje. V tem vozičku se je sam vozil. Ko je prevozil skoro polovico svojega pota, je pridružil za njim drug voziček, napolnjen s peskom, ter zadel s tako silo v voziček, v katerem se je vozil Hojs, da ga je prevrnil. Hojs je padel pod vozičke, ki so ga nekaj metrov s seboj vlekli. Polomil si je rebra ter se tudi na glavi poškodoval. Ondotni zdravnik ga je za silo obvezal, na kar so ga prepeljali v celjsko orožniško bolnišnico.

Prost. gas. društvo v Trbovljah priredi v nedeljo ob 4. uri pop. veliko vinsko trgatve s plesom pri Forteju na Vodah.

Slovensko čebelarstvo društvo za Sp. Štajersko razstavi letos v proslavo 80. rojstnega dne Njih Veličanstva presv. cesarja tudi v Gradcu med in vosek. Isto se udeležijo v nedeljo 2. oktobra ob 9. uri predpoldne zboru štaj. čebelarjev v deželni hiši. Po odbovom sklepu se vrši ta udeležitev korporativno ter prosim naše člane in tudi druge čebelarje, da se vozijo z vlakom, ki odhaja iz Zidanega mosta ob dveh zjutraj; je ob 3. uri v Celju, ob 4. uri 13 min. na Pragerskem, ob 4. uri 48 min. v Mariboru in ob 7. uri v Gradcu. V Gradcu prevzameta vodstvo podpisani predsednik in potovalni učitelj gosp. Jurančič. Predpoldne smo pri zboru, popoldne si ogledamo razstavo in zvečer se vračamo. Slovenski čebelarji, skrbite, da bomo častno zastopani.

Druge slov. dežele.

Schwarzewa »Sifija« pred ljubljanskim sodiščem. Včeraj se je že v drugič vršila razprava proti odg. urednikom Plutu (»Jutro«) in Pustoslemšku (»Slov. Narod«) zaradi nenaznanjene odsotnosti kot odg. urednikov. Ovadbo je proti obema naperil sam baron Schwarz, češ da se je prvi udeležil zleta v Belgrad, drugi pa kongresa v Sifiji, ne da bi se bila v smislu tisk. zak. (?) odjavila oblastim v Ljubljani. Pri prvi razpravi sta obtožena zahtevala, da se zaslisi bar. Schwarz in naj pojasni, kje je pravzaprav tista »Sifija«, ki je ni najti na celi zemeljski obli. — Bar. Schwarz sicer ni prišel, a poslal je druge »verodostojne« priče. Celo magistrat mu je šel na pomoč. Slavoj Škerlj, član »Ljubljanskega Zvona«, je bil zaslisan glede Pluta. Priča pravi, da se nič ne spominja, da bi bil Pluta kje videl, najmanj pa v Sofiji, ker tam sploh ni bil. Kovaški mojster Belič kot druga priča izpove, da ne pozna ne Pluta ne Pustoslemška. Ker iz izpovedb prič ni bilo ničesar dognati, je zastopnik drž. pravdnštva predlagal, da se obravnava proti Plutu preloži v svrhu dognanja, na kateri podlagi se je pravzaprav ovadba sestavila. — P u s t o s l e m š e k se zagovarja, da je bil v času, omenjenem v ovadbi, v Ljubljani ter bo to s pričami dokazal. Priča Bojan Drenik izpove, da je Pustoslemška videl na povratku iz Sofije v Zemun v brzovlaku. Ne ve pa, odkod je obtoženec prišel. Pluta pa — pravi — je videl prvi ali drugi večer pri prihodu v Belgrad tamkaj. Pustoslemšek ugovarja, da bi ga bil priča videl 13. jun. v Zemunu, ker je bil on (Pust.) ob tem času v Ljubljani. Priča Štamcar ni nobenega obtoženca videl v Belgradu. Dr. Oražen se ve le spominjati, da je iz Belgrada brzojavil Pustoslemšku v Sofijo ter ga prosil za preskrbitev stanovanja. Brzojavni odgovor ni nosil ime Rasto. Priča pa je le domneval, da je Pustoslemšek na kongresu v Sofiji. Obravnava se je ravnatoko preložila. — Občinstvo je bilo začudeno, da ni bilo pri obravnavi »Slovenčevega« poročevalca. Komentira se stvar tako, da so dobili pri »Slovencu« od Schwarz rezervatno povelje, naj se ne pokažejo pri obravnavi in naj ga ne blamirajo, ker je tudi »Slovenčev« odg. urednik bil svoj čas odsoten brez odjave oblastim, pa ga Schwarz ni ovadil. Če je to domnevanje resnično, ne vemo.

Laški iredentovski proces v Celovcu. V ponedeljek se je pričela obravnava proti tržaškemu iredentovcu Bruno Ferlugi, knjigovodji iz Trsta. Bil je trikrat kaznovan zaradi političnih pregreškov. Ob-

tožen je na podlagi raznih dokaznih materialij, da je bil v zvezi z iredentovskimi krogi v Italiji, da je bil član tajnega odbora »Pro Italia irredenta«, kompanjon Subana, ki je bil l. 1905. pred dunajskim porotnim sodiščem obsojen zaradi veleizdaje v ječo. — Skoro dokazano je tudi, da je Ferluga pomagal svoj čas razdeljevati letake »XX. Decembre«, v katerih se je slavil znani, zaradi veleizdaje obsojeni Viljem Oberdank in se je sramotilo avstrijsko cesarsko hišo in državo. Strokovnjaki so dognali, da je letake izdelal Ferluga. Povabljenih je 11 prič. Proces bo se najbrž danes dokončal. — Prihodnji mesec bo pa drugi iredentovski proces v Gradcu. Kakor je videti, stvar z laško iredento vendarle ni tako povsem nedolžna.

Iz srednješolske službe na Kranjskem. Naučni minister je imenoval suplenta na II. drž. gimnaziji v Ljubljani dr. Gvidona Sajovica za provizoričnega učitelja na tem zavodu.

Društvo zdravnikov na Kranjskem ima mesečno zborovanje dne 29. septembra ob pol 6. uri zvečer v prosekuri dež. bolnišnice v Ljubljani. Dnevni red: 1. Dr. F. Goesti: Spričevala za vsprejem bolnikov v blaznico. 2. Dr. Demeter vitez Bleiweis-Trsteniški: O kliniški dijagnozi, epidemijologiji in profilaksi kolere. 3. Demonstracije.

V Kočevju se je osnoval pripravljalni odbor za ustanovitev in zgradnjo »Slovenskega Doma«, ki bi naj postal ognjišče slovenske zavednosti na Kočevskem.

Velik požar v Bell krajini je v ponedeljek 26. tm. nastal v Radovicah in uničil mnogo gospodarskih poslopij. Škoda je velika.

Nesreča pri stavbi v Celovcu. — Pri stavbi nove celovške obrtne šole se je včeraj pripetila nesreča. Z odra sta padla dva delavca in sicer Simon Hafner in Giovanni Gonano. Oba sta se ubila. Graški »Arbeiterwille« trdi, da je krivda nesreče v naravnost nepostavni štedljivosti stavbenika.

Grafenauerjev shod. V nedeljo je imel kroški slov. drž. in dež. poslanec Grafenauer v Rožu shod volilcev; poročal je o svojem delovanju v obeh zastopstvih. Volilci so mu izrekli zaupanje in ga pozvali, naj še nadalje, če drugače ne more doseči slovenskih pravic, vstraja v obstrukciji.

Kolera.

Dunaj 28. sept. Včeraj je prišlo na Dunaj več podonavskih ladij. Zdravniki so ladje takoj inšpicirali in odredili najstrožje sanitarne odredbe. Preiskave so dognale, da ni noben mornar sumljivo bolan.

Budimpešta, 28. sept. Iz province došla poročila javljajo, da je včeraj zopet mnogo oseb obolelo na kolero. Ministrstvo notranjih zadev sicer razglašča, da je samo 5 slučajev, v resnici jih je pa mnogo več. V Budimpešti sami je včeraj obolelo na kolero 7 oseb. — V Gerhardovi bolnici je včeraj umrla ena oseba za kolero.

Budimpešta, 28. septembra. V tukajšnjo bolnico sta bili prinešeni včeraj dve na kolero oboleli osebi. Na nekem tramvajskem vozu je nenadoma zbolelo včeraj popoldne neko 7 let staro dekletce na znakih kolere. Pasajirji so zapustili v naglici voz, ki je bil takoj desinficiran.

Rim, 28. sept. Tukaj je obolela ena oseba na kolero. Listi poročajo, da je tudi mnogo drugih oseb v Rimu obolelo na kolero. Uradno se te vesti odločno zavračajo.

Petrograd, 28. sept. Profesor Sabolotnjev izjavlja, da kuga v Odesi pojema in da bo kmalu popolnoma odstranjena.

Pariz, 28. sept. Francoska vlada je odredila glede vseh ovih izseljencev, ki pridejo iz Avstro-Ogrske in se vozijo navadno čez Marseille v Ameriko, zdravniško preiskavo radi morebitne kolere.

Najnovejša brzojavna in telefonična poročila.

KOLERA.

Carigrad, 28. sept. Zdravstvene oblasti javljajo, da ste včeraj zboleli na kolero 2 in umrla 1 oseba.

Trapezunt, 28. sept. V erzerumskem vilajetu je zbolelo 24. sept. 24 oseb na kolero in ravnatelj umrlo, dne 25. sept. 25 oseb zbolelo, 16 pa umrlo.

STAVKA IN IZGREDI V BEROLINU.

Berlin, 28. sept. Transportni delavci pri tvrdki Kupfer in dr. so danes izjavili, da so pripravljani za pogajanja. Zveza trgovcev s premogom je pa sklenila, da se s prevažalci in prenašalci premoga ne pogaja. Vkljub temu se bodo one tvrdke, katere je stavka prizadela, z delavci pod tem pogojem pogajale, da jim zvišajo plače dne 1. aprila 1911.

Berlin, 28. sept. Pri nemirih, katere so sinoči vprizorili stavkajoči transportni delavci v mestnem oddelku moabitskem, je bilo ranjenih 90 oseb in 2 policaja. Več trgovin je bilo porušeni. Šele po ponoči so se ljudje razšli z ulic.

Berlin, 28. sept. Najhujši boji med policijo in stavkajočimi delavci so se vršili na Rostockovi cesti. Tam so vse trgovine razbite. Proti 1. uri ponoči je poulična sodrga nanosila skupaj velik kup lesa in pohištva, ga polila s petrolejem in zažgala. Požarniki so pod varstvom policije pogasili ogenj. Med gašenjem so metali ljudje z oken različne predmete na policijo.

POGREB AVIJATIKA CHAVEZA.

Domodossola, 28. sept. Pogreb ponesrečenega avijatika Chaveza se vrši v četrtek na občinske stroške. Truplo bodo prepeljali v Pariz. Nepristano dohajajo sožalne izjave, venci in doneski za Chavezov spomenik. Častno darilo 50 tisoč frankov za Chavezov vzlet čez Simplon dobi njegov brat.

DELOVNI PROGRAM ZA OKTOBERSKO ZASEDANJE DELEGACIJ.

Budimpešta, 28. sept. »Budapesti Hirlap« priobčuje pogovor z min. pred. Khuenom, v katerem pravi ta, da se bo oktobersko zasedanje delegacij bavilo le z rednim skupnim proračunom; glede novih izdatkov za vojsko in mornarico bodo sklepale delegacije za l. 1911, najbrž januarja meseca.

KONČANA STAVKA NA REKI.

Reka, 28. sept. Petrolejski delavci so sklenili končati stavko in zopet iti na delo.

Dnevna kronika.

Avijatik Chavez, ki je pri poletu čez Simplon ponesrečil, je včeraj umrl.

Novo sredstvo proti koleroi. V Budimpešti je iznašel bivši sanitetni deželni nadzornik dr. Ohla način, kako se da znižati 50 odstotkov smrtnih slučajev pri koleroi na 10 odstotkov. Dr. Ohla je že odšel v Mohač, ki je vir kolere na Ogrskem.

Kongres filologov na Dunaju. Na Dunaju se je včeraj otvoril VIII. internacionalni kongres filologov

Obsojen ruski anarhist. V Odesi je bil obsojen na 8 mesecev ječe znani ruski anarhist Hartenstein, katerega je izročila švicarska vlada Rusiji.

Tržne cene.

Dunaj, 27. sept. Borza za kmetijske pridelke. Navzlic medlim poročilom iz inozemstva se je tendenca vendarle dalje držala. Pšenica in rž ste obdržali včerajšnje cene, dasiravno ni bilo skoraj nobene kupčije. Ječmen se je držal, a je bil brez prometa. Koruza je notirala za 5 vin nižje.

Budimpešta, 27. sept. Žitna borza. Pšenica za oktober K 10'76, pšenica za april K 10'37, rž za oktober K 7'35, rž za april K 7'72, oves za oktober K 7'81, oves za april K 8'20, koruza za maj K 5'55. Pšenice se zmerno ponuja in malo kupuje, tendenca mirnejša promet 25 tisoč met. stotov, pšenica v efektivu za 5 v cenejša, rž trdna, ostalo mirnejše. Termini malo oslabeli. Vreme lepo.

Trst, 27. sept. Sladkor. Centrifugal pilés prompt K 37½ do K 38 za dobavo K 31½ do K 32. Tendenco medla.

Praga, 27. sept. Sladkor. Surovi sladkor prompt K —, nova kampanja K 24'60. Tendenco: mirna, vreme lepo.

Budimpešta, 27. sept. Svinjski sejm Ogrske stare težke 145—146, mlade težke 150—152, mlade srednje 152—156, mlade lahke 158—162 v kilogram. Zaloga 35.331 komadov.

Budimpešta, 27. sept. Mast. Svinjska mast 173, namizna slanina 146.

Dijak

all

gospodična

se sprejme na hrano in stanovanje. Vpraša se: **Dolgopolje št. 3.** 549 2-1

545 2-2

Opravična številka E 102/10, 4.

Dražbeni oklic.

Po zahtevanju Franceta Krašovica, trgovca v Št. Jurja pod Taborom bo dne

5. oktobra 1910

dopoldne ob 11. uri, pri spodaj oznamenjeni sodnji, v izbi št. 1, dražba nepremičnin, in sicer:

1. vl. št. 181 k. o. Prekop, obstoječe iz starega fabriškega poslopja v Čepļi z vodno silo ter iz zemljiške parcele v obsegu 1 ha 35 ar 84 □ m (njive in travniki);

2. vl. št. 75 k. o. Tešova, obstoječe iz njive v obsegu 1 ar 73 □ m s pritliklino vred, ki se stoji iz v cenitvenem zapisniku z dne 4. avgusta 1910 navedenih reči.

Nepremičninama, ki ju je prodati na dražbi je določena vrednost na 15.602 K 50 h, pritliklino na 425 K.

Najmanjši ponudek znaša 10.685 K; pod tem zneskom se ne prodaja.

C. kr. okrajna sodnja Vransko, odd. I. dne 20. avgusta 1910.

P. n. občinstvu v Celju in okolici
uljudno naznanjam, da prevzamem
s 1. oktobrom tega leta gostilno
„pri lastovki“

Priporočam: Pristna domača vina.
Izborna pivo.
Priznana dobro kuhinjo.
Cenjenim gostom je poleg popolnoma prenovljenih
prostorov na razpolago kegljišče in salon, pripraven
za razne prireditve.

Ob priliki prevzeta 1. okt. „domači večer“ z godbo.

Za obilen poset se priporočam z velespoštovanjem
Franjo Prihoda,
gostilničar.

548 3-1

**Kje se kupijo najcenejši in naj-
boljši čevlji?**

**Pri Štefan Strašku v Celju
v Kovaški ulici!**

Zaostali letni čevlji, posebno sandali, damski
pariški in platneni čevlji v vseh barvah se prodajo
globoko pod pravo ceno. 504 10-10

Nikdar več

ne menjam mila, odkar uporabljam **Bergmanovo**
Steckenpferd - lilično mlečno milo (znamka
Steckenpferd) od Bergmann & Co. v Tešnju na
Labi, da to milo, ki edino najbolj učinkuje vsa
medicinalna mila proti solnčnim pegam, kakor
tudi neguje lepo, mehko in nežno polt. Komad
stane 80 vin., dobiva se v vseh lekarnah, drože-
rijah in parfumerijah. 120 40-83

Na debelo!

Priporočam se

Na drobno!

edina narodna trgovina

galanterijskega, norimberškega in modnega
blaga, kakor tudi nagrobnih vencev ter igrač

Celje Prica & Kramar Celje

Graška in Krožna ulica.

511 35-8

Darujte dr. sv. Cirila in Metoda!

Predno si nabavite kak pisalni stroj, zahtevajte
prospekt, brezplačno in brezobvezno razkazo-
vanje stroja pri

Zvezni trgovini
V Celju.

Pisalni stroj z vidno pisavo:
L. C. SMITH & BROS

ima: tečaj na kroglah pri vozu, tečaj na kroglah pri izseku,
tečaj na kroglah pri tipkinem dvigalu. 266 - 80

Noben drug pisalni stroj nima teh eminentnih prednosti. Ta stroj je vspeh 20 letnih
izkušenj v izdelovanju samopisnic. V najkrajšem času se je prodalo 100.000 teh
strojev v popolno zadovoljnost odjemalcev, ki stavijo pri nakupu velike zahteve.
Ako se mudite v Celju, ne zamudite prilike si ogledati ta najpopolnejši pisalni stroj.

Zahtevajte brezplačno razkazovanje
stroja! — Zahtevajte prospekt!

10 letno funkcijsko jamstvo!

R. DIEHL, žganjarna, Celje

priporočam svojo veliko za-
logo doma žgane slivovke,
tropinovca, brinovca, vin-
skega žganja i. domačega
konjaka.

Poštne hran. račun št. 54.366.
Telefon št. 48.

**Najboljša prilika za sigurno štedenje je plodonosno zalaganje gotovine
pri denarnih zavodih, ki nudijo najugodnejše pogoje.**

„LASTNI DOM“

registrovana kreditna in stavbena zadruga
z omejeno zavezo v Gaberju pri Celju

Pisarna je v Celju,
Rotovške ulice št. 12

sprejema hranilne vloge od vsakega, je član
zadruga ali ne, na tekoči račun ali na hra-
nilne (vložne) knjižice in jih obrestuje letno po

pet od sto (5%)

Urađuje se vsak dan
razun nedelj in praz-
nikov od 8.—12. ure
dopoldne.

Hranilne knjižice drugih denarnih zavodov sprejema kot gotov denar, ne da bi se
obrestovanje prenehalo. — Rentni davek plačuje zadruga in ga ne odtegnje vlagateljem tako da
dobijo na leto celih 5 K od naloženih 100 K. — Posojila daje proti 6% obrestovanju na osebni kredit, proti
zastavljenju vrednotic, dragocenosti ali nepremičnin na menice ali dolžna pisma. — Odplačuje se na račun
glavnice in obresti v mesečnih ali v posebej dogovorjenih četrt — oziroma polletnih obrokih

54

Edino narodno kamnoseško podjetje v Celju.

Prva južnoštajerska kamnoseška

industrijska družba.

Brzjavi: „Kamnoseška in-
dustrijska družba Celje“.

66

Stavbena in umetna kam-
noseška obrt s strojnalm
obratom.

izvrševanje vseh stavbe-
nih del: kakor stopnic, fasad,
podbojev, pomolov, nastavkov
ltd. iz različnih kamenov in
cementa.

Specijalna delavnica in
podobarski atelje za
umetna cerkvena dela
kakor: altarjev, obhajilnih miz,
prižnic, kropilnih in krstnih
kamnov itd.

Brušenje, poliranje in s
struganje kamena s trojl.

Mnogoštevilna zaloga
nagrobnih spomenikov iz
različnih marmornih vrst gra-
nitov in sljenitov po razno-
vrstnih narisih in nizkih cenah.

Naprava zidanih ali betoni-
ranih rodbinskih grobišč
(rakev).

Tlakovanje cerkva, dvoran
in hodnikov s šamotnim ali
cementnim tlakom.

Izdelovanje pohištenih
plošč iz različnih najbolj ldočih
marmornih vrst v vseh oblikah.

Popravljanje spomenikov, ude-
lanje napisov v iste.